

Oponentský posudek na doktorskou disertační práci:

Vrabelová, Dana, Mgr.: *Imago gratiosa. Korunované Madony ve střední Evropě v době baroka.*

Rozsáhlá práce /290 stran/ zabývající se tematikou, která zůstávala, až na výjimky, stranou zájmu a pozornosti historiků /včetně církevních/ a kunsthistoriků.

Práce jednoznačně prozrazuje zájem a zanícení autorky pro zvolenou tematiku, což dokládá i její výzkum ve Vatikánské knihovně, ve Vatikánském archivu i v knihovnách a v museu v Krakově.

Práce je dobře strukturovaná, neboť podává přehled dosavadního stavu bádání v dané oblasti, popisuje metodologii, vývoj ikonografie a vznik a vývoj korunovačních obřadů mariánských zázračných obrazů a soch. Dále se zabývá korunovacemi slavných římských Madon na základě povolení svatopetrské kapituly a prvními korunovacemi mimo Itálii. Následuje rozsáhlý přehled korunovaných obrazů a soch Panny Marie v Rakousku /Mariazell/, v Čechách /Palladium, Svatá Hora/, na Moravě /Staré Brno, Svatý Kopeček u Olomouce/ a pak především množství mariánských obrazů v Polsku a ve Slezsku. Autorka rovněž vytvořila charakteristiku těchto obrazů a soch.

Nesporným kladem celé práce je využití místních pramenů lokalit, které autorka zahrnula do svého textu. Poněkud diskutabilnější je řazení jednotlivých poutních míst. Nápadná je rovněž skutečnost, že některé lokality jsou zpracovány podrobněji oproti jiným /převážně polským/, kde širší záběr absentuje, což je patrně dáno dostupnou literaturou a archivními materiály. V těchto případech je také patrný popisný charakter textu bez bližšího kritičtějšího pohledu.

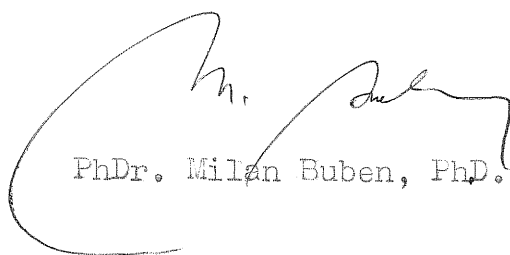
Autorka rovněž částečně podlehla modernímu trendu při psaní

vlastních jmen, i když ne důsledně. Zatímco v případech polských či italských jmen se správně drží usu příslušných jazvků, v českém prostředí nerespektuje správnou grafiku některých jmen. Tak například při popisu korunovace Panny Marie Svatohorské uvádí pomocného biskupa pražského Jana Rudolfa hraběte Šporcka, ačkoliv ten se psal a zásadně užíval grafiku Sporck, která zůstala v užívání rodu až do jeho vymření.

Naproti tomu velice oceňuji obrazovou přílohu, která vhodně a výstižně doplňuje celý text. Rovněž jsem kvitoval s povděkem, že si Mgr. Dana Vrabelová vzala k srdci mé dílčí kritické poznámky, které jsem vůči textu učinil ještě před jeho finálním zpracováním a všechny je v závěrečné redakci použila.

Celkově lze konstatovat, že předložená a posuzovaná práce svým rozsahem překračuje běžný rámec a usus vyžadovaný pro disertační práci. Rozsah materiálu je tak široký, že by bezesporu každý posuzovatel měl jiný pohled na některé dílčí problémy, než jak je předkládá autorka. To je však již otázka obhajoby předložené práce, kterou pokládám za zdařilou a proto ji jednoznačně doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 25. června 2013

PhDr. Milán Buben, PhD.